

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111226525
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2111226525.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobcu: D. F., nar. XX. G. XXXX, bytom K., U. XX, proti žalovaným: 1/ P. F., nar. XX. F. XXXX, bytom B. A., X. Z. XXXX/XX, 2/ T. F., nar. X. T. XXXX, bytom B. A., X. Z. XXXX/XX, 3/ M. F., nar. XX. F. XXXX, bytom B. A., X. Z. XXXX/XX, 4/ P. A., nar. XX. F. XXXX, bytom B. A., X. Z. XXXX/XX, všetci žalovaní zastúpení advokátkou: JUDr. Barbora Šruteková, Trnava, Hlavná 44, o určenie vlastníckeho práva k hnuiteľným veciam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 19. augusta 2015 č. k. 13C/175/2011-207 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom hnuiteľných vecí a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 599,90 eur a náhradu iných trov konania vo výške 33 eur, k rukám ich zástupkyne. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 80 písm. c/ O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016), § 123, § 126, § 143 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil tým, že žalobca opieral svoje tvrdenie, že je výlučným vlastníkom 31 hnuiteľných vecí konkretizovaných v žalobe (1. nákladné auto s vlekom T-148 bez EČ modrej farby, 2. 2 ks traktorbager Bielorus s nadstavbou, drapák a vidly, bez EČ, v. č. motora OT1146 typ D-65M a č. stroja 218965, 3. čelný nakladač UNC 060 a vidly r. výroby 1985, v. č. vozidla 1752-11-85, 4. čelný nakladač UNC 320, 5. autožeriav T-148 zakúpený v roku 1994, 6. 2ks autožeriav IFA-70, 7. Škoda 706 sklapač v. č. karosérie 342475-209, 8. Škoda 100 Liaz valník v. č. karosérie TNL 100.020 H2CM1189/1987, 9. Škoda 1203 bez EČ v. č. karosérie NODB0185, 10. Škoda 100 bez EČ, 11. vibračný cestný valec zakúpený v roku 1995, 12. traktor RS-09-bez motora zakúpený v roku 1993, 13. autobus ŠL bez EČ, 14. vysokotlaková umývačka - zn. WAP ST-A 80 MG, 15. stojanová vŕtačka 2H/25 r. výroby 1979, 16. okružná píla FKA 35/2 m r. výroby 1979, 17. 2 ks stojanová brúska, 18. vybavenie dielne - vŕtačka, fréza, štartovací vozík, 19. stropné panely, 20. 20ks cestné panely zakúpené v roku 1992, 21. dosky 1" 10m3, 22. sadrokarton 80ks, 23. nobasil 6 m3, 24. tehly 1500ks, 25. bojler 5 m3, 26. elektrický bojler 160l, 27. drevoplynový kotol veľký, 28. čelný nakladač HON 053 zakúpený v roku 1995, 29. škoda LIAZ VALNÍK č. karosérie 59597, 30. zvarovačka usmernená ZU 315.22, 31. zvarovačka poloautomat WP 350), ktoré nadobudol počas výkonu podnikateľskej činnosti (v rokoch 1991 - 2005) a ktoré mu slúžili na výkon jeho povolania. Hnuiteľné veci sú aktuálne uskladnené v montovanej hale, postavenej na parcele č. 817, zastavané plochy a nádvorcia, evidované v LV č. XXX, kat. úz. B. A. (stavba je evidovaná na LV č. XXX). Žalovaní 1/ až 4/, ktorí sú vlastníkami uvedených nehnuteľností, bránia žalobcovi v užívaní jeho hnuiteľných vecí a zamedzili mu prístup k týmto uskladneným hnuiteľným

veciam. Žalobca má záujem prevziať hnutelné veci z označenej nehnuteľnosti a uskladniť ich inde. Bol vymenený zámok a dovnútra sa k svojmu majetku žalobca nemôže dostať, vzhľadom na poškodené zámky a ohrozovanie žalovanými. Žalovaní poukazovali na skutočnosť, že veci označené v žalobe pod č. 2, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 28 - 31 patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho bývalej manželky M. F. (ktorá v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedeného pod sp. zn. 37C/2/2012, predmetné veci zahrnula do rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žiada ich vyporiadať), veci označené pod č. 14, 19, 20, 22, 23 a 24 si žalobca môže prísť prevziať (výzva, aby žalobca nevstupoval na nehnuteľnosti žalovaných, mu nebola zaslaná z dôvodu ochrany hnutelných vecí, ale preto, že žalovaných ohrozoval) a vlastníkom vecí označených v žalobe pod č. 1, 3, 4 a 6 - 1 ks autožeriav, je žalovaný 1/. Súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení z dôvodu, že žaloba na určenie vlastníckeho práva nemôže byť opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti. Určovacia žaloba prichádza do úvahy, ak vlastníckemu právu a vlastníkovi nemožno poskytnúť ochranu inou žalobou (PL. ÚS 11/1996). Má preventívnu povahu, jej účelom je poskytnúť ochranu skôr ako dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva a nie je namieste, ak bol právny vzťah alebo právo už porušené, kedy je žalobcovi k dispozícii žaloba na splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ O. s. p. (vindikačná alebo negatívna žaloba). Žaloba na určenie nie je opodstatnená ani vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky vo vzťahu k plneniu povinnosti, teda ak možno žalovať priamo na splnenie povinnosti (nemôže byť tak daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, či tu právo alebo právny vzťah je). V danom prípade určením vlastníctva by nedošlo k odstráneniu stavu právnej neistoty medzi účastníkmi tohto konania. Podstata žaloby spočíva v tom, že s vecami, ku ktorým žiada žalobca určiť vlastnícke právo, nemôže disponovať, pretože žalovaní mu hnutelné veci vo svojej nehnuteľnosti zadržávajú a neumožňujú mu prístup k nim. V takomto prípade na vyriešenie sporných vzťahov je potrebná žaloba na plnenie, ktorou by sa žalobca domáhal vydania sporných hnutelných vecí od žalovaných 1/ až 4/. Otázka posúdenia vlastníckeho práva žalobcu je otázkou predbežnou pre konanie o vydanie vecí. Keďže žalobca mohol žalovať priamo na splnenie povinnosti, teda na vydanie hnutelných vecí, určovacia žaloba nemala opodstatnenie, je nedovolená a neslúži potrebám praktického života (naopak viedla by k rozširovaniu sporov). Ochrany vlastníckeho práva sa môže domáhať ktorýkoľvek z bezpodielových vlastníkov (pod sp. zn. 37C/2/2012 prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom otázka vlastníckeho práva k niektorým hnutelným veciam bude tiež riešená ako predbežná otázka). Ak na podanej žalobe nebol naliehavý právny záujem, nebol daný dôvod ďalej skúmať existenciu subjektívneho práva žalobcu a žaloba bola v celom rozsahu ako nedôvodná zamietnutá. Súd prvej inštancie odôvodnil aj zamietnutie dôkazných návrhov strán na doplnenie dokazovania (dopyt na úrad práce, daňový úrad a sociálnu poisťovňu za účelom zistenia príjmov žalovaných, ako aj prešetrenia psychického stavu žalobcu), pretože pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, nebol dôvod vykonávať dokazovanie vo veci samej. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého priznal úspešným žalovaným náhradu iných trov konania vo výške 33 eur (vynaložených na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie) a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 599,90 eur (pozostávajúcich z odmeny za šesť úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní 20. marca 2013, dňa 22. mája 2013, odročené bez prejednávania veci, písomné vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní 17. júna 2015, odročené bez prejednávania veci a na pojednávaní dňa 19.8.2015, za každého žalovaného 30,04 eur, t. j. spolu 120,16 eur (jeden úkon), okrem odmeny za tretí úkon právnej služby 7,51 eur za každého žalovaného, spolu 30,04 eur a piaty úkon právnej služby 8,07 eur za každého žalovaného, spolu 32,28 eur, odmena za šiesty úkon právnej služby zastupovanie na pojednávaní 19. augusta 2015, za každého žalovaného 32,27 eur, spolu 129,08 eur, z režijného paušálu 4 x 7,81 eur, 2 x 8,39 eur, podľa § 11 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d/, § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe, určením jeho vlastníckeho práva k predmetným hnutelným veciam podľa žalobného petitu. Odvolanie odôvodnil invektívami voči súdu prvej inštancie, označujúc jeho postup za chaotický a prietahový. Systém nevyožiteľnosti práva spôsobuje úmyselné poškodzovanie bezúhonného daňového poplatníka. Žalobca označil zákonné sudkyne, ktorým bola postupne vec pridelená. Zástupkyňa žalovaných je ich priateľkou, ktorá žalobcovi rozbila rodinu. Ospravedlnenie predsedníčky súdu prvej inštancie uznáva procesné chyby, nemá však váhu serióznosti a morálky. Žalobca podával sťažnosti ministerstvu spravodlivosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za zmätočné a

neodborné. Poukázal na ustanovenie § 143 O. z., podľa ktorého je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí slúžiacich podľa svojej povahy osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jednému z manželov, vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Uvedené zákonné ustanovenie pomenúva podstatu sporu o nadobudnutí hnutelných a nehnuteľných majetkov počas živnosti v prospech žalobcu. Odkaz na konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je nepatričný. Bývalá manželka prišla k nemu ako nemajetná. Súd prvej inštancie akceptoval iba výpovede žalovaných 1/ až 4/. Hmotné statky nadobudol žalobca v období od roku 1986 do roku 2000, za účelom prevádzkovania živnosti. Pri nahliadnutí do spisu v infocentre zistil manipuláciu a falšovanie spisu (sp. zn. 27Ps/3/2013). V danom konaní našiel zápisnicu dopísanú rukou po ukončení pojednávania, zrejme za prítomnosti zástupkyne žalovaných, po dohovore bez jeho prítomnosti, ktorú priložil ako prílohu k sťažnosti na ministerstvo spravodlivosti. Žalobca navrhol vypracovať znalecký posudok na dva rozdielne listy pod čl. 38 spisu sp. zn. 27Ps/3/2013. Navrhol personálne očistiť štátne inštitúcie od pôsobenia jednotlivcov konajúcich svojvoľne, znevažujúcich postavenie verejného činiteľa. Žalobcovi bolo úmyselne odmietané vykonanie navrhnutých dôkazov (osobami, či písomnosťami). Súd prvej inštancie úmyselne nezisťoval skutkový stav veci, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy a dospel tak k nesprávnym skutkovým zisteniam. Sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli doposiaľ akceptované. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalovaní 1/ až 4/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalobca v odvolaní neuvádzal žiadne skutkové okolnosti, ako ani právne dôvody tak, aby bolo možné odvolaniu vyhovieť. V rozpore so skutočným i skutkovým stavom rieši rodinné vzťahy a obviňuje súdny aparát. Obvinenie zástupkyne žalovaných, ako aj samotných žalovaných, je nepravdivé, vykonštruované, s cieľom nájsť vinníka, ktorý má zodpovedať za všetky problémy žalobcu. Konštatovania žalobcu vo vzťahu k prideľovaniu spisov po odchode zákonnej sudkyne do starobného dôchodku, ako i útoky na osobu zákonnej sudkyne, ako i predsedníčky súdu nemajú vo vzťahu k veci žiadnu právnu relevanciu. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Určovací žaloba bola označená za nedovolenú, pričom riešenie otázky vlastníckeho práva žalobcu k hnutelným veciam bude dané v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť CSP. Odvolací súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti a dôvodnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinného do 30. júna 2016). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. augusta 2016 sp. zn. 6Cdo 177/2014).

7. Podľa § 80 písm. c/ O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

8. Naliehavý právny záujem je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby (v danom prípade tomu tak bolo v zmysle ust. § 80 písm. c/ O. s. p., účinného do 30. júna 2016). Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie. Právny záujem žalobcu musí byť podľa zákona kvalifikovaný, teda naliehavý a pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Tá je daná vtedy, ak je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný, jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom a existuje potreba odstránenia tejto neistoty, resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem je zásadne daný vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Existenciu naliehavého právneho záujmu súd skúma z úradnej povinnosti (ex off). Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie potom k zamietnutiu určovacej žaloby.

9. Pri určovacích žalobách samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací výrok bude mať pre žalobcu právny význam, teda či bude sporové súdne konanie užitočné alebo nie.

10. Žalobca v zásade nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, až ak už k porušeniu práva došlo. Ochranu už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. Žalobný nárok na plnenie konzumuje (zahŕňa v sebe) aj určovací žalobný nárok.

11. Súd prvej inštancie správne konštatoval nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení vlastníckeho práva k predmetným hnutelným veciam. Vychádzal pritom z tvrdenia žalobcu, že jeho právo bolo už porušené, pretože nemôže disponovať s hnutelnými vecami, ktoré mu žalovaní vo svojej nehnuteľnosti zadržávajú a neumožňujú mu prístup k nim. Určením vlastníctva by nielen nedošlo k odstráneniu stavu právnej neistoty medzi stranami konania, ale vyhovujúci určovací rozsudok by pre žalobcu postrádal zmysel (takýmto rozhodnutím by nedocielil dispozíciu s vecami a ani prístup k nim). Žalovaní pritom až na zopár vecí, ani nepopierajú vlastnícke, prípadne (bezpodielové) spoluvlastnícke právo žalobcu k predmetným hnutelným veciam.

12. Ak žalobca tvrdí, že žalovaní do jeho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam zasahujú, otázka určenia vlastníckeho práva žalobcu k hnutelným veciam má v takomto prípade len predbežný charakter a právne vzťahy strán sporu, je treba riešiť priamo, žalobou na splnenie povinnosti, kam patrí i žaloba na vydanie hnutelných vecí (ktorá zahŕňa v sebe i určovací žalobný nárok).

13. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. (§ 137 písm. c/ CSP) nie je daný, ak sa petit žaloby, jej skutkové tvrdenia a právne hodnotenie neviažu na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatneného práva (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/548/2015). Vzhľadom k tomu, že žalobca mohol žalovať o splnenie povinnosti, vydaním zadržovaných vecí, podanou určovacou žalobou by nedošlo k vytvoreniu právneho základu pre právne vzťahy účastníkov sporu a nepredišlo by sa ďalším žalobám o plnenie. Žalobcom navrhovaná určovacia žaloba preto neslúži potrebám jeho praktického života a nerieši jeho potrebu dispozície s hnutelnými vecami a prístup k nim. Odstránenie spornosti žalobcom uplatneného práva sa viaže na žalobu o vydanie hnutelných vecí, ktorú však nepodal.

14. Z dôvodu, že žalobca svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení nepreukázal, predstavoval nedostatok naliehavého právneho záujmu už samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovacia žaloba nemohla obstáť a ktorý bez ďalšieho viedol k zamietnutiu žaloby (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/91/2006). Odvolací súd zdôrazňuje, že hoci skutkové a právne tvrdenia žalobcu by boli aj pravdivé, z dôvodu nenaplnenia základného procesného predpokladu určovacej žaloby (nepreukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení) žaloba musela byť zamietnutá. V žalobe sám žalobca vyjadril potrebu právnych prostriedkov ochrany vlastníckeho práva, do ktorého je mu zasahované, čím potvrdil opodstatnenosť žaloby na splnenie

povinnosti vydať hnuiteľné veci voči subjektom, ktoré mu ich zadržávajú. Túto ochranu vlastníckeho práva nie je spôsobilá poskytnúť určovací žaloba.

15. Súd prvej inštancie sa preto správne primárne zaoberal otázkou prípustnosti určovacej žaloby a teda i požiadavkou naliehavého právneho záujmu. Vzhľadom k tomu, že dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre prípustnosť určovacej žaloby, opodstatnene žalobu bez vykonávania ďalšieho dokazovania zamietol. V kontexte uvedeného súd prvej inštancie dôvodne nepripustil ani dôkazné návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré boli bez právneho významu na preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Odvolacia námietka žalobcu, že zistený skutkový stav neobstojí, s poukazom na existenciu ďalších skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli akceptované, tak nebola dôvodná.

16. Súd prvej inštancie dôvodne poukázal i na konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (vedené pod sp. zn. 37C/2/2012), v ktorom bude riešená ako predbežná otázka i otázka vlastníckeho práva k niektorým z označených hnuiteľných vecí (pokiaľ boli zahrnuté do predmetu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov).

17. Vzhľadom na prioritu procesnej prípustnosti určovacej žaloby, ktorej absencia vedie k zamietnutiu žaloby, nebol daný dôvod zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami žalobcu v odvolaní, ktoré neboli spôsobilé ovplyvniť prvotný dôvod zamietnutia žaloby (nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení). Žalobca nevzniesol námietku zaujatosti v konaní, napriek poučeniu súdu a nebola preukázaná procesná vada konania, vedúca k nesprávnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Tvrdenia žalobcu týkajúce sa iného spisu boli bez právneho významu na predmet sporu. Zápisnica o pojednávaní zo dňa 17. júna 2015 neobsahovala ručne písaný text (referát sudkyne nasledoval po ukončení uvedenej zápisnice).

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil právne závery, ktoré primerane vysvetlil.

19. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, ktorý úmyselne nezisťoval a odmietal navrhované dôkazy, pričom jeho rozhodnutie nemožno hodnotiť ako svojvoľné a zasahujúce do práva na súdnu ochranu garantovaného Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi.

20. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Potvrdenie sa týkalo aj rozhodnutia o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie dôvodne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., na základe ktorého vzniklo úspešným žalovaným právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich zo sumy 33 eur (vynaložených na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia) a z trov právneho zastúpenia vo výške 599,90 eur, ktorých výšku žalobca nenamietal.

21. Z dôvodu, že žalovaní 1/ až 4/ boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 162, § 255 ods. 1 CSP im vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ majú preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

22. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ <..

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 <. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.